

एन्.एफ्.डी.सी. सारखी व्यवस्था नाट्यकलेसाठी असावी व अशी नाटके निवडून त्याला अर्थपुरवठा शासनाकडून केला जावा. यामुळे प्रायोगिक रंगभूमी अजूनही कार्य जोमाने करू शकेल. एखाद्या दुसऱ्या संस्थेला अनुदान देऊन इतर रंगकर्मींना आपले प्रयोग सादर करताना अडचणी येतच रहातात. आपण चांगले नाटक केलं तर आपल्यालाही मदत मिळू शकेल या भावनेनं ते जास्त उत्साहाने काम करू शकतील.

आता संगीत रंगभूमीकडे वळूया. आजवर संगीत रंगभूमी वर्षानुवर्ष त्याच धर्तीवर चाललेली आहे. ती विकसित व्हावी म्हणून वेगळा विचार करण्याची कोणालाही गरज वाटत नाही. संगीत नाटके हा आपल्या नाट्य परंपरेचा एक अविभाज्य भाग आहे याबद्दल कुणाचही दुमत होण्याचा प्रश्नच नाही. पण तो तसाच चालविण्याचा हट्ट कशाला? आताच्या पिढीला त्या प्रकारची नाटके भावणार आहेत का? याचा विचार फार गंभीरतेने करावा लागेल. आज ही नाटके कोण बघत? असं म्हटल्यास फक्त सिनियर सिटीझन्स हेच उत्तर येईल. त्या नंतरच्या पिढीच काय? याचा विचार होणार आहे का?

मला तर स्पष्टपणे मांडावसं वाटतं की आपल्या या कलेची परंपरा जपली पाहिजे. त्यासाठी शासनातर्फे दरवर्षी महाराष्ट्रातल्या विविध ठिकाणी एक संगीत नाट्यमहोत्सव भरवला जावा. त्यासाठी संगीत रंगभूमीवरील निष्ठावंत संस्थेकडे याचा भार सोपवून एक अत्यंत दर्जेदार महोत्सव घडवून आणावा ज्यामुळे ज्या प्रेक्षकांना पिढीजात संगीत नाटके पहावयाची असतील त्यांचे समाधान होईल. हा एक भाग झाला. आणि नंतर मग संगीत रंगभूमीवर